

عنوان مقاله:

ارزیابی دو گونه علفی آلوپوس در کاهش شوری خاک و احیای اراضی شور

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 26 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدعلی محمد میرمحمدی میبدی

علیرضا امینی

سیدجمال الدین خواجه

خلاصه مقاله:

در این پژوهش پتانسیل دو گونه علفی متحمل به شوری به نام های چمن شور ساحلی یا برت (*Aeluropus litoralis*) و چمن شور پاگره ای یا بونو (*A. lagopoides*) در کاهش شوری خاک بررسی شد. بذرهاى توده بومی دو گونه جمع آوری شده از منطقه رودشت اصفهان، در چهار خاک تهیه شده از رویشگاه های آنها با درجات مختلف شوری، در سه تکرار در گلخانه کشت شد. هدایت الکتریکی خاک تیمارهای مورد استفاده ۴/۱۲، ۵/۲۹، ۰/۴۳ و ۰/۶۹ دسی زیمنس بر متر بود. نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که دو گونه مورد بررسی از لحاظ وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه، سدیم ذخیره ای کل و وزن خشک اندام هوایی و نسبت پتاسیم به سدیم، اختلاف معنی داری داشتند. هر دو گونه به طور معنی داری هدایت الکتریکی خاک را کاهش دادند. محدوده کاهش هدایت الکتریکی خاک از ۲۳ تا ۵/۴۲ درصد بر حسب هدایت الکتریکی اولیه خاک متغیر بود. این کاهش شوری به طور عمده ناشی از جذب یون های سدیم، پتاسیم، کلسیم و منیزیم از خاک بود. بخش قابل توجهی از مقدار عناصر جذب شده در غدد نمکی گونه های مورد بررسی، به ویژه گونه *A. lagopoides*، به خارج از گیاه ترشح شده بود. با توجه به ترشح بیشتر از ۵۰ درصد نمک از بیشتر خاک ها، انتظار می رود بتوان با کاشت و برداشت این گیاهان از طریق چرا یا دست، شوری خاک را کاهش داد.

کلمات کلیدی:

Salinity, , Reclamation of saline soils, Halophyte, شوری، آلوپوس، اصلاح خاک های شور، هالوفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1219569>

